

som er en af de mange Seværdigheder paa Østkysten, var det umuligt at komme ind i, alt var oversvømmet. Vejene vrimlede af mange Slags Slan-ger, som var blevet hjemløse ved Oversvømmelserne, og »Nimbus« aad nogle Stykker levende.

Gennem flere Folk, vi havde talt med, naar vi købte Benzin, havde vi hørt om en ny Orkan, der trak op. Folk var meget ængstelige, intet var jo ryddet op eller repareret efter den, der lige var overstaaet. Heldigvis blev den ikke saa slem som den første. Men hele Natten øsede det og stormede forfærdeligt. Vor Cabin var solid og tæt, men alligevel lukkede vi ikke et Øje for Stormens Hulen og Larmen, saa vi følte os ikke ret meget udhvilede næste Morgen, da vi atter startede.

I Miami saa der forfærdeligt ud. Flere Steder havde de faldende Træer slaaet Hussider ind, hele Haver var raseret, og hvor saa selve Miami Beach ud med alt det, der laa og flød paa Strandbredden. Der var ikke megen Lighed med de Billeder, vi alle kender fra den verdensberømte Kyst.

Efter en Tur til Key West — som ikke havde faaet meget af Orkanen — tog vi atter mod Nord for at tage Hovedvejen, der gaar inde i Landet, og hvorved der ligger flere Seværdigheder. Men det var der sat en Stopper for. Selv Hovedvejen var ufarbar, alt var oversvømmet, og vi blev paa det bestemteste fraraadet at vove os væk fra Østkystens forhold'svis sikre Hovedvej. Og denne Gang fulgte vi de kloge Raad og gav Afkald paa alt det, vi gerne vilde have set.

Paa Vejen tilbage til Daytona Beach saa vi rigtigt, hvor store Skader, der var sket, da Oprydningsarbejdet var begyndt. Overalt laa kæmpe-mæssige Bunker af Træer, Grene, Kokosnødder, Reklamer o. s. v., som var blevet samlet sammen for at blive brændt, og det var ikke Smaating, det drejede sig om. Ved samme Lejlighed smagte jeg for første Gang Kokos-mælk, vi kunde tage alle de Nødder, vi vilde, og et Par Stykker havnede nede ved Benene af mig i Sidevognen. Det var ingen Behagelighed at have

dem der, men da jeg havde smagt dem, syntes jeg nok, det havde været Umagen værd.

Endnu et Eftersmæk af Orkanen fik vi at se i Daytona Beach. En Storm med orkanagtige Byger fik Havet til at rejse sig, saa Vandet stod op i Byens Gader, ikke blot ude ved den rigtige Kystby, men ogsaa i Daytona, som ligger indenfor Indian River. Og det Vand foraarsagede mægtige Beskadigelser langs Stranden. Flere Huse, som var bygget paa Søsiden af Hovedvejen, blev et Offer for Havet. Vi kørte en Morgen en Tur og saa en Ben-zinstation, der i Nattens Løb var styrtet i Havet. Restauranten, som hørte dertil, hængte udover Vandet, helt undermineret. Værten var ulykkelig, det var 25,000 Dolars, som var mistet, og han ventede Huset vilde gaa samme Vej i Nattens Løb. Og intet var forsikret. Forsikringsselskaberne forlanger en vis Afstand fra Vandet, før de tegner Forsikringer, men mange havde set bort derfra og haabet, at Vandet vilde være artig og ikke for-voide Skade. Et stort Casino Syd for Daytona Beach, som lige var blevet restaureret, var ligeledes blevet et Offer for Havets Graadighed.

Selve Stranden i Daytona Beach, som normalt er vidunderlig, og hvor vi under vort første Ophold i denne By havde boltret os i det herlige, salte Vand, frembød et sørgeligt Skue, da vi kom tilbage fra Miami. Hele den dejlige brede Strand, ca. 20 miles lang, hvor der ellers laa glade, brune Mennesker og fandtes Alverdens Badelegetøj baade for Voksne og Børn, og hvor Hundreder af Biler kører i langsomt Tempo, lignede nu en Slag-mark. Sandet var dækket af kedeligt brunt Saragossagræs og andre Planter, der var kastet ind fra Havet.

Jo, vi fik set Florida, men naturligvis ikke, som Florida kan se ud, og dog fortrød vi ikke, at vi var taget dertil. Vi traf dejlige Mennesker der, saa en Masse interessant, og alt paa en saadan lang Tur kan naturligvis ikke være lutter Lagkage. Men næste Gang, vi kommer, haaber vi paa et sol-varmt, blomsterduftende, venligt Florida.